

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηται εγγράφονται εις τὸ Γραφεῖον τῆς

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τῆ Βιβλιοπωλείῳ Βιλιμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομη εἴτησια προληφθεῖσα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 8
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σαΐτου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἔθροα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα μὴ χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ ῥηλοῦντα τὴν διχομηνίαν τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Διὰ μεταβάλλουσι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀπεστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ κ. Καλλιόπη Κεχαγιά καὶ τὸ ἀνάγνωσμά της. — Μαρία Στουάρτη (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Οἰκονομίδου). — Μαρία Θεοχάρη. — Ἡθὴ καὶ ἔθιμα ἐν Χάσκιῳ (ὑπὸ κ. Συρμακένιας Παρασκευοπούλου). — Γυνὴ ἰατρός κατὰ τὸν XIX αἰῶνα (ὑπὸ κ. Καρολίνας Σχιούλτε ἱατροῦ). — Αἱ ἐνασχολήσεις τῆς ποιητικῆς Σοφίας καὶ τὰ ὄψια της. — Παιδικὸν δελτίον. — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγὴ — Γνωστοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ Κ. ΚΕΧΑΓΙΑ

ΚΑΙ Ἡ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚῆ ΜΕΛΕΤῆ ΤΗΣ

Τὸ νέον τῆς ἡμέρας ἢ μᾶλλον τὸ νέον τῆς ἐβδομάδος ὑπῆρξε διὰ μὲν τοὺς πολιτικούς ἢ ἐπὶ τοῦ Κρητικῷ ζήτηματος ἐπερώτησις, διὰ δὲ τοὺς φιλολόγους τὸ ἀνάγνωσμα τῆς κ. Κεχαγιά.

Στοιχηματίζω, ἔλεγον κύριοί τινες, πολὺ πρακτικοὶ βέλαια, πολὺ τοῦ αἰῶνος μας, πολὺ τοῦ συρμοῦ, ὅτι ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς κυρίας, οὔτε πέντε ἠνόησαν τί ἤθελε νὰ εἴπῃ ἡ κ. Κεχαγιά. Μήπως ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελος καὶ ὁ Ραφαῆλος ἔχουν σχέσιν τινὰ πρὸς τὰς ἐνασχολήσεις, καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ γυναικείου φύλου; Ἄλλοι εἶπον, ὅτι θέλουσι τὰς γυναῖκας ἢ κυρίας Στάελ καὶ Σάνδας ἢ καλὰς μαγειρίτσας. Ἄλλοι δὲ ὅτι τὸ σύστημα τῶν ρητόρων κυριῶν οὐδένα σκοπὸν ἔχει ἢ τὸν τῆς ἐπιδείξεως.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἀφοῦ πρόκειται περὶ τοῦ φύλου μας δυνάμεθα νὰ ἐξελέγκωμεν καὶ ἡμεῖς γνώμην, ἢ μᾶλλον νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰς ἄνω ὑπὸ διαφόρων γενομένης παρατηρήσεις.

Καὶ πρῶτον ὁ διίσχυρισμὸς ὅτι οὔτε πέντε μεταξὺ διακοσίων κυριῶν δὲν ἐπρόσεξαν ἢ μᾶλλον δὲν ἀντελήφθησαν τὴν κ. Καλλιόπην Κεχαγιά εἶναι ἀντικρὺς ὕβρις πρὸς τὸ γυναι-

κεῖον φύλον τῆς Ἑλληνικῆς πρωτεύουσας, ὕβρις πρὸς τὰς συζύγους, μητέρας καὶ ἀδελφὰς αὐτῶν τῶν κυριῶν, ὕβρις ἀντανεκλωσὰ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, οἵτινες ὑπὸ τοιοῦτον ἀκαλαισθητῶν ἀνατρεφόμενοι μητέρων καὶ ἐν τοιαύτῃ γυναικείᾳ κοινωνίᾳ ἀρεσκόμενοι καὶ ἀναστρεφόμενοι καταφαίνονται ὅλως ἄπειροί τῆς ὑψηλῆς τοῦ καλοῦ ἰδέας, ἀκατάλληλοι συνεπὼς νὰ καταμείφωμεν καὶ κατακρίνωσι τὰς γυναῖκας. Ἀπέδειξεν ἄλλως τε ὁ εἰπὼν τοῦτο τὴν ἀληθῆ ἀδαημοσύνην του, ἀποφαινόμενος ὅτι οὔτε ὁ Ραφαῆλος, οὔτε ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελος οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὰς ἐνασχολήσεις καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ γυναικείου φύλου.

Ἡ γυνή, κύριοι, εἶναι φύσει καλλιτέχνης. Κατὰ φυσικῶτατον ὄθεν λόγον καὶ ἡ ἀνατροφῆ της καὶ αἱ ἐνασχολήσεις της εὐρίσκονται εἰς πολὺ ἀμεσωτέραν σχέσιν πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς ἐξύμνησιν καὶ λατρείαν τοῦ καλοῦ, ἢ ἡ ὕμετέρα. Μητέρα καὶ ἐπινοήτρια τῆς ζωγραφικῆς ἐγένετο ἡ ἐκ Κυζικίου διάσημος ζωγράφος Λάλα, ὡς ἐπινοήτρια τῆς πλαστικῆς ἡ ἐκ Κορίνθου θυγάτηρ πτωχοῦ κεραμέως Κόρα.

Εἰς οἰανδήποτε δὲ κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἂν θελήσῃ τις νὰ μελετήσῃ τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἔμφυτον αἶσθημα τοῦ καλοῦ, θὰ εὕρῃ αὐτὸ ἀνεπτυγμένον μᾶλλον εἰς τὴν γυναῖκα ἢ εἰς τὸν ἄνδρα. Ὁ ὀφθαλμὸς τῆς γυναικὸς ἐκζητεῖ φύσει τὴν εὐθότητα τῶν γραμμῶν καὶ τὴν ἀρμονίαν ἐν τῇ συζεύξει τῶν χρωμάτων. Εἰσέλθετε εἰς τὴν καλύβην οἰουδήποτε χωρικοῦ. Ἐὰν ἔχη γυναῖκα θὰ ἐννοήσῃτε τοῦτο ἐκ τῆς γραμμικῆς καὶ ἀπερίττου διακοσμῆσεως τοῦ οἴκου του. Ἐὰν εἶναι μόνος θὰ ἀποστρέψῃτε τὸ πρόσωπον ἡμετ' ἀηθίας. Ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες γυναῖκα ἐξέλεξαν διὰ τὴν προσωποποίησιν τοῦ καλοῦ, θεῶν δὲ καὶ οὐχὶ θεῶν τοῦ κάλλους ἐπενόησαν.

Σφάλλουσι μεγάλως οἱ οὕτω ἀπερισκέπτως περὶ τῶν γυναικῶν ἀποφαινόμενοι, οἱ οὕτω ἐπιπολαίως κρίνοντες αὐτάς.

*Όσο υλικός κ' αν ή ο αιών ήμων, όσο αφιλόμοστον και άκαλλίσθητον και αν θέλωσι να χαρακτηρίσωσι σήμερον την γυναίκα, ως εκ της άτελου άνατροφής και μορφώσεως, ήν αυτοί οι ίδιοι θέσπισαν δι' αυτήν, υπάρχει πάντοτε εν τη ψυχή της ο καλλιτεχνικός εκείνος σπινθήρ, όστις διέφλεγε τα στήθη των προγόνων της και μετέβαλλε την ανθρωπίνην φύσιν αυτών εις ένθεον. *Ότι δέ έχομεν δίκαιον άποδεικνύεται εκ του ότι το πυκνότεον άκροατήριον της κ. Κεχαγιιά συνίστατο μάλλον από γυναίκας ή από άνδρας. Πολλοί των φημιζομένων καλλιτεχνών και έρασιτεχνών μας έλαμπον διά της άπουσίας των.

Πρός εκείνους δέ, οίτινες θέλουσι τας γυναίκας ή κυρίας Στάελ ή μαγειρίσσας, προς εκείνον όστις εις επήκοον πολλών κατά την έσπέραν του άναγνώσματος έλεγε τούτο, προς τον θεράποντα τούτον των μουσών και επί του σκήπτρου εκείνων έρειδόμενον και διερχόμενον τον βίον λέγομεν: Και εάν ήμεεις άπητούμεν, όπως οι άνδρες ή Βίτιωρες Ούγκω και *Όμηροι ή χειρώνακτες είναι, πως θα εύρισκε την γνώμην μας ταύτην; Εάν ή κ. Κεχαγιιά δέν είναι κυρία Στάελ, είναι όμως γυνή αφιερωτάσα τον βίον της εις τα γράμματα και συντελέσασα διά των έξόχων φιλολογικών, καλλιτεχνικών και παιδαγωγικών γνώσεών της εις διάπλασιν και *Ελληνοπρεπή μορφωσιν χιλιάδων *Ελληνίδων, αίτινες εισί διεσπαρμένοι άνα την δούλην *Ελλάδα ως άπόστολοι της μεγάλης ιδέας, και αίτινες λατρεύουσι την πνευματικήν αυτών μητέρα εις τοιοϋτο σημειον, ώστε τίτλον ευγενείας να θεωρωσιν ότι υπήρξαν μαθήτριαί της.

*Ως προς δέ το ζήτημα των ρητόρων γυναικών, τί άλλο δυνάμεθα να ειπωμεν ή ότι τα περι επιδείξεως και συγγενή τούτων είναι φοβεροί αναχρονισμοί, δικαιολογούμενοι μόνον υπό του κατακλύζοντος, ως επί το πολύ, το πικρ' ήμιν ισχυρόν φύλον άκατανοήτου και άδικαιολογήτου εγωϊσμού. *Ως κατήνησαν, πικρ' ήμιν, αί ρητορικά αξιώσεις δέν δύναται βεβαίως να χαρακτηρισθ ή ως φιλοδοξία το άίσθημα το οδηγούν επί του βήματος την γυναίκα. *Η κ. Κεχαγιιά ήθέλησεν άπλούστατα να καταστήση κοινωνούς των ώραίων και ύψηλών έντυπώσεών της τας *Ελληνίδας ως και πάντα αληθή του καλού λάτρην και το επέτυχε πληρέστατα.

*Αμυριβάλλομεν δέ, εάν άνήρ ήδύνατο να άπεικονίση άρμονικώτερον την θεϊαν τέχνην την εξαιρούσαν και συναρπάζουσαν το ανθρωπίνον άίσθημα, την εξιδανικεύουσαν και άπομονούσαν αυτό έν ούρανοϋψει όρίζοντι! Δέν άρκει μόνον ή του καλού βχθεία έπίγνωσις και μελέτη προςπιστήν άπεικόνισιν και άναπαράστασιν αυτού. *Απαιτείται ίνα ο τούτου έρμηνευτής και διά του όργάνου της φωνής, και διά της επιχαρίτου στάσεως και διά της εκφράσεως των χαρακτηρισμών του προσώπου και διά της πλαστικής φυσιογνωμίας εύρίσκειται εις άρμονίαν μετά των ύπ' αυτού λεγομένων. Σπανίως δέ συμβαίνει άπληρεις οϋτοι οι προς άναπαράστασιν του καλού άπαιτούμενοι παράγοντες να άπαντώσιν έν τοιαύτη άρμονική συζεύξει ως παρά τη άγορητρια της παρελθούσης Δευτέρας.

Διά τούτο και ήλούσθη μετά θρησκευτικής εύλαθείας, και οι καλλιεπείς λόγοι της κατελύθησαν, επί ώραν τας άκοάς μας, και έξυψώθημεν μετ' εκείνης εις σφαίρας ύψηλάς και ιδεώδεις, εις άς τόση σπανίως παρέχεται ήμιν ευκαιρία να έξυψώμεθα και έντυρωθώμεν.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΥΑΡΤΗ

Το έξοχον της βασιλίδος ταύτης κάλλος, ή χάρις του πνεύματος, το έκτακτον γόητρον, το θλιβερόν έγκλημα και ή μακρά και δδύνηρά αυτού εξιλίσεως καθιστώσιν αυτήν πρόσωπον ούχι μόνον ιστορικού ένδιαφέροντος αίτιον, αλλά και φιλολογικόν, άφου και ή ποίησις εξ αυτής ένεπνεύσθη και άπεθανάτισε την ήρωίδα διά του θείου καλάμου του μεγάλου της Γερμανίας ποιητού Σχιλλέρου.

*Η Μαρία Στουάρτη, θυγάτηρ του βασιλέως της Σκωτίας *Ιακώβου του Ε' και της Γαλλίδος Μαρίας Γουίτζης, έγεννήθη τη 8η Δεκεμβρίου 1542 έν Lieithgow παρά το *Εδιμβούργον. Παιδίον έτι έστάλη εις Γαλλίαν, ένθα άνεστράφη και έξεπαιδεύθη. *Η πλουσία αυτής φύσις καλλιεργήθεισα έν προσφώρην έδάφει, προτεκλήσατο όλην εκείνην την μαγειαν του πνεύματος και των τρόπων, ήτις άνέδειξεν αυτήν την θελκτικώτεραν των συγχρόνων γυναικών και ήτις υπήρξεν αυτή το σούτφν όλεθρία. Πρδ της αίγλης της φαινής ταύτης καλλονής ώχρία πάσα λάμψις, πών κάλλος έν αυτή τη αύλή της Γαλλίας, πλην δυστυχώς έν τω αύλικώ κύκλω της Αίκατερίνης των Μεδίκων, αν εξέμαθε την τέχνην του θέλγειν δέν ήδύνατο να προσλάβη και βάσεις ήθικών άρχών, δέν ήδύνατο να εκμάθη και την άρετήν. Εις ήλικίαν δέκα και εξ έτών ένφ έστέρετο έτι υπό του ούρανού στέμματος της νεανικής άθωότητος ένυμφεύθη τον διάδοχον του θρόνου Φραγκίσκον τον Β'. τφ 1558. *Εν τούτοις ή είμαρμένη έπερύλαττεν αυτή ούχι άπόλαυσιν μεγαλείου και ήρέμου ευδαιμονίας, αλλά φρικώδεις περιπετείας, άπαραμυθήτους θλίψεις, άπόλειαν άρετής, μαρτύριον, θάνατον! *Ολίγον χρόνον μετά τον γάμον αυτών ο Φραγκίσκος απέθανε και ή Μαρία άπεύροθη παρά τφ θείφ αυτής τφ καρδιναλίφ της Λοθουριγγίας. *Ενώ έτι έμενε παρ' αυτφ ή βασίλισσα της *Αγγλίας *Ελισάβετ, ή βραδύτερον άμειλικτος έχθρά αυτής τη υπέβαλε να υπογράψη πράξιν παραιτήσεως από των δικαιωμάτων αυτης επί του θρόνου της *Αγγλίας—καθ' ότι ειχε λάβει τα σήματα και τον τίτλον της βασίλισσας της *Αγγλίας, διεκδικούσα δικαιώματα επί του θρόνου, — άλλ' ή Μαρία ήρήθη έπιμόνος να πράξη τούτο. Τφ 1561 άνεχώρησεν εις Σκωτίαν, κληθείσα εις τον θρόνον του πατρός αυτής. Σώζονται στίχοι γαλλιστί γεγραμμένοι και άποδιδόμενοι εις την Μαρίαν, ως ποιηθέντες κατά την άπό των άκτών της Γαλλίας άπομάκρυνσίν της. Οι στίχοι οϋτοι άρχόμενοι οϋτω:

«Adieu charmant pays de France»

... κ.τ.λ. εκφράζουσιν όλον τον πόνον, όλην την άλγεινήν μελαγχολίαν της βασιλίδος, καταλειπούσης την δευτέραν αυτής πατρίδα (την προσφιλεστέραν εκ των δύο), ένθα έζησεν, έλαμψε και έλατρεύθη. *Τιως ένέπνευσεν αυτούς πικρόν προαίσθημα, προκίσθημα μυστηριώδες και άνεξήγητον, αλλά πάντοτε άπενκταίως άληθεύον.

*Εν Σκωτία έγένετο δεκτ ή μετά πολλής ψυχρότητος, αυτή ή είθισμένη εις ένθουσιώδη λατρείαν. *Αλλ' ήτο καθολική και τούτο ήγειρε ισχυράν κατ' αυτής άντιπολίτευσιν του κόμματος των προτεσταντών. Εις μάτην έπειράθη να προσοικειωθ ή αυτούς, παρέχουσα μεγάλας παραχωρήσεις, ο θρησκευτικός φανατισμός ίσχυε τότε έν όλη τη άκμή του. *Ενδίδουσα εις την επιθυμίαν των ύπηκόων της έλαβε δεύτερον σύζυγον τον

Darnley, έχοντα επίσης δικαιώματα επί του *Αγγλικού θρόνου. *Εξ αυτού δέ του γάμου έγεννήθη τφ 1566 *Ιακώβος ο β'. ο βραδύτερον βασιλεύσας έν Σκωτία και *Αγγλία. *Εν τούτοις ο γάμος οϋτος ούχι μόνον κατ' οϋδέν συνετέλεσεν εις την ευτυχίαν της Μαρίας, άλλ' υπήρξε και ή αίτία της ήθικης αυτής καταπτώσεως και της εις το έγκλημα παρορμήσεως. Πλήρης χαμερπών όρμων, ψυχρός, αυθάδης και άλαζονικός ο Darnley εκίνησε την άντιπάθειαν και το μίσος της βασίλισσας συζύγου του, ιδίως μάλιστα άφου πρδ των όφθαλμών αυτης έφόρευσε τον περικαλλή όιδόν Rizzio, τον ευνοούμενον της Μαρίας. *Η πτώσις έπιφέρει πτώσιν, το έγκλημα γεννά έγκλημα! *Η Μαρία άπαξ άπολέσασα την άθωότητα συναπόλεσε και την άγαθότητα της καρδιάς, ο διαυγής αυτης νοϋς έσκοπίσθη, ή τυφερά της ψυχ ή εκκληρήνη και ή Χάρις μετεμορφώθη εις *Ερρινόν. *Η γενομένη και άποτυχοϋσα άπόπειρα δηλητηριάσεως του Darnley και ήκατόπιν δολοφονία αυτού υπό του Bothnell είναι βεβαίως έργα αυτης. Τούτο άπέδειξεν ή έπεικεία αυτης προς τον Bothuell, τούτο άπέδειξεν ή δθθεν υπό τούτου άπαγωγή και εξανάγκασις αυτης, όπως τον καταστήση σύζυγον της. *Ω! ευχαρίστως πās τις ήθελεν άπαλλάξει του εάρους του έγκλήματος το γοητευτικόν τούτο πλάσμα, άλλ' ή φωνή της ιστορίας είναι πολύ, πολύ ισχυρά!

Αί πράξεις αυται ήγειραν την όργην του λαου κατά της βασίλισσας δέν ήδύνατο να φανη εις τα όμματα του πλήθους, χωρίς να υποστ ή μυρία ταπεινώσεις και έξευτελισμούς, έως οϋ φυλακισθείσα έν τφ φρουρίφ Loy, ήναγκάσθη να παραιτηθ ή υπέρ του υιού αυτης *Ιακώβου του ζ'. παιδίφ έτι. Κατορθώσασα να δραπετεύη τη συνεργεία των φίλων δι' άλιευτικόν πλοιαρίφ κατέφυγεν εις Karelisle και έντεϋθεν κατευθυνομένη εις *Αγγλίαν έγραψε προς την βασίλισσαν *Ελισάβετ, εξαιτουμένη την προστασίαν και την άρωγήν αυτης. Πλην ή *Ελισάβετ οϋδόλωσ έφάνη μεγαλόψυχος. *Αμα τη άφίξει της Μαρίας εις *Αγγλίαν διέταξε την φυλάκισίν της και ήρήθη να ίψη αυτην επί τη προφάσει της βχρυνούσης αυτην κατηγορίας, της δολοφονίας του Darnley. Το βέβαιον είναι ότι έχαιρεν έχουσα εις χείρας άντίζηλον έπιφοβον ένεκα των επί του θρόνου δικαιωμάτων της και δέν έζήτει ή να κρατη αυτην άσφαλώς έν διαφόροις ισχυροίς φρουρίφς, ως του Tutbury, Wingfield και Cheffield, ένθα άλληλοδιαδόχως μετήνεγκον αυτην και τελευταίον εις Fotheringhay, ένθα και έθανατώθη. *Εν τούτοις, καίπερ φρουρουμένη έντός παχέων τειχών καίπερ γυμνή παντός μεγαλείου και ίσχύος, καίπερ άπελπις και δυστυχής δεσμώτις δέν έπαυσεν έμπνέουσα ένθουσιώδη λατρείαν, λατρείαν έρωτος και θρησκευτικού φανατισμού, όλεθρίαν όμως τοίς θαυμασταίς και όπαδοίς αυτης.

*Ο ευγενής λόρδος Norfolk άποπειραθείς να έλευθερώση την Μαρίαν, έπεσε θυμα της γενναίας αυτου άφοσίσεως, θανατωθείς υπό της κυβερνήσεως της *Ελισάβετ. *Η δέ συνωμοσία του Bahinglon τφ 1586 κατά της ζωής της *Ελισάβετ, πάλιν χάριν της άπελευθερώσεως της Μαρίας, κατέληξεν ούχι μόνον εις την καταστροφήν αυτου, αλλά και εις την εις θάνατον καταδικην της δεσμώτιδος υπό του δικαστηρίου των 40 λόρδων πατριών, ει και άπελογήθη ή δυστυχής, θερμώς άποκρούουσα πāsαν συνενοχήν εις την συνωμοσίαν ταύτην και τας προγεγεστέρας.

Πāsαι αι καθολικαι αύλαι της Εύρώπης άπέτεινον τη *Ελισάβετ παρακλήσεις υπέρ της ζωής της άτυχους βασιλίσσης, πλην δέν κατορθώθη ειμή ή άναβολή της υπογραφής του διατάγματος της θανατικής εκτελέσεως.

*Η *Ελισάβετ ήθελε ν' άπαλλαγ ή της έχθρας, αλλά και να τηρήση συγχρόνως την επιφάνειαν μεγαλόψυχου βασίλισσας και ευκισθήτου γυναικός. Λέγεται ότι έπρότεινε εις τον Sir Amias Paulet τον φρουραρχον της Μαρίας εις Fotheringhay να δολοφονήση αυτην τη χρήτει δηλητηρίου, ο έντιμος όμως ίππότις ήρήθη μετ' άποστροφής την εκτέλεσιν τοιαύτης άνάνδρου πράξεως. Και τρίτη άπόπειρα κατά της ζωής της *Ελισάβετ υπό φανατικού καθολικου και θαυμαστου της Μαρίας εξήλειψε πάντα ένδοιασμόν της *Ελισάβετ. *Υπογράψασα το διάταγμα παρέδωκεν αυτό εις τον γραμματέα της έπικρατείας, τον λόρδον Davison, όστις πάραυτα άνέθηκε τοίς λόρδοις Chreswary και Kent την εκτέλεσιν του βασιλικου διατάγματος. *Η Μαρία ήκουσε μετά μεγίστης άταραξίας και καρτερίας την άνάγνωσιν αυτου. *Η ψυχ ή αυτης έξαγνισθείσα υπό των μακροχρονίων θλίψεων, έδέχθη τον θάνατον, ως λύτρωσιν εκ των δεινών, ως ποθητόν έξίλασμόν των παλαιών αυτης άμαρτημάτων. *Εν τούτοις ήρήθη έπιμόνος να δεχθ ή παρηγορίαν και ήθικην ένίσχυσιν παρά διαμαρτυρομένου Ιερέως και μετέλαθε μόνον όστίας ύπ' αυτου του Πάπα Πίου του V ηύλογημένης. Την ήμέραν της εκτελέσεως ένεδύθη την πλουσιωτάτην αυτης ένδυμασίαν, έκοσμήθη μετά πρδ πολλου έπιλησθείσης φιλαρσεκείας και έβάδισε προς τον θάνατον περικαλλής, άξιοπρεπής, γαληνιαία, τφ 1587.

*Ο θάνατος της Μαρίας υπήρξεν ευγενέστερος ή ή ζωή. *Ο έξίλασμός και ο θάνατος εξηγόρασαν το έγκλημα, έγκλημα προκληθέν ούχι υπό σκληρότητος και άπανθρωπίας, άλλ' υπό πάθους προδρου, πάθους γυναικείας καρδιάς υπό του άλλους παρωξυμένης μέχρι παραφορας. Διά τούτο ή Μαρία κινει μάλλον τον έλεον ή την άποστροφήν, διά τούτο και ή ιστορία σχεδόν διστάζει να έυρη κατ' αυτης ψυχράς λέξεις καταδικής, σχεδόν χαρίζεται προς την γήνησαν γυναίκα, ή δέ ποίησις ευρούσα έν ταις τύχαις αυτης έξοχον τραγικην ύλην, εξηψεί και εξιδανικεύει το πρόσωπον της ήρωίδος, άποσπάζ τα δάκρυα ήμων υπέρ αυτης και σχεδόν συγκαρπει, σχεδόν άθωώνει την ένοχον. Πλην τοιαύτη είναι, συνήθως, ή έντύπωσις των μεγάλων τραγικών παθών και τοιοϋτον είναι το κατόρθωμα της μεγαλοφυίας.

Ειρήνη Ι. Οικονομίδου

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ

Νέα, σκοτεινή, με το πυραμιδοειδές σχήμα της και τον υπό την πνοήν της έσπερίας αύρας μονότονον στεναγμόν της άνεφύη κατά τας ήμέρας ταύτας κυπάρισσος εις το νεκροταφείον της περικαλοϋς νήσου του *Ιονίου πελάγους, Κερκύρας.

Τί να προοιωνίζ η άρα ή αίφνιδια και φυτόματος του πενήμιου τούτου δένδρου εμφάνισις εις την γλυκειαν και έρατεινήν νήσον, διηρωτώντο οι πρδ της κατοικίας των νεκρών διερχόμενοι διαβάται! Μή συμφορά τις ή νόσος ή πόλεμος έμφύλιος μās έπαπειλ η! *Οχι, απήντα φωνή υπόκωφος εις το κενόν. *Η κυπάρισσος άνεζή, ίνα θρηνηση τον θάνατον τυφερφ

καὶ μυροβόλου ἄνθους, προώρως ἀποκοπέντος τοῦ κήπου τῆς ζωῆς.

Ἐχει καὶ ἡ γῆ τὰς προτιμήσεις καὶ τὰς συμπαθείας τῆς. Ἐχει καὶ ὁ θάνατος τὰς φιλορρονήσεις καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς του.

Νεκρὰ κόρη μόλις εἴκοσι τρεῖς φορὰς τὴν ἀνοιξὴν χαιρετίσασα, στόλισμα καὶ ἐγκαύχημα τῆς χώρας, ἐν ἧ εἶδε τὸ φῶς, προωρισμένη μέγα νὰ διαδραματίσῃ μέρος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς συγχρόνου φιλολογίας καὶ σπουδαίως νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῶν συμπολιτῶν τῆς, ἡ Μαρία Θεοχάρη, ἦτο τὸ ἄνθος, ὅπερ τόσῳ προώρως καὶ ἀσπλάγγως ἀνηγάγη ἀπὸ τὰς ἀγκάλας ἀτυχοῦς οἰκογενείας, ἀπὸ τοὺς κόλπους αὐτῆς τῆς Κερκυραϊκῆς κοινωνίας.

Ἦτο ἡ Μαρία Θεοχάρη ἐκ τῶν ὀλίγων προνομιούχων τῆς φύσεως ὑπάρξεων, αἵτινες ὡς διαττοντες ἀστέρες ἀναπτύσσονται στιγμιαίαν ὑπερφυσικὴν λάμψιν, ἵνα σβεσθῶσιν καὶ ἀπολεσθῶσιν εἰς τὸ κενόν.

Ἐξεπιδεῦθη ἐν Μονάχῳ, διακούσασα οὐ μόνον ἀνώτερα φιλολογικὰ καὶ φιλοσοφικὰ μαθήματα, ἀλλὰ καὶ εἰς μελέτην τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν δοκιμώτατα ἐπιδοθεῖσα. Ἦτο γνωστὴ εἰς συμπάντα τὸν ἑλληνισμόν, ἰδιαιτάτα δὲ εἰς τὴν ὠραίαν πατρίδα τῆς, ἧτις δικαίως ἐνεκαυχᾶτο διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοιοῦτου τέκνου. Διέμενεν εἰσέτι ἐν Μονάχῳ πρὸς αὐξήσιν τῶν γνώσεών τῆς καὶ πλουτισμὸν τῶν ἰδεῶν τῆς, βεβαίως δὲ ἐπανερχομένη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ διαπρεπὴς ἐπιστήμων ζῆλωτήν καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ πρωτεύουσῃ θὰ καταλάμβανε θέσιν. Ἄλλ' ἄλλως ἔδοξε τῇ φθονησάσῃ τὸ ἔνδοξον μέλλον τῆς Μαρίας μοῖρα.

Ἐν μιᾷ φρικώδει καὶ ἐπωδύνῳ στιγμῇ κατέστρεψε τόσας ἐλπίδας, ἠράνισε τόσα ὠραία περὶ μέλλοντος ὄνειρα, ἐπεκί-ασε τόσους πόθους, καὶ ἐβύθισεν εἰς πένθος καὶ τὴν γεννήσασαν αὐτὴν γῆν καὶ τὴν θρέψασαν αὐτὴν μητέρα. Ἡ γῆ ἐπένησε τὸν θάνατον τῆς μεγαλοφυῶς κόρης διὰ τῆς θρηνωδοῦ αὐτῆς κυπαρίσσου, ἡ δὲ θρέψασα αὐτὴν μητέρα, μὴ δυνήθεισα νὰ ἀποσπάσῃ τῆς θερμῆς ἀγκάλης τῆς τὸ σέμνωμα καὶ ἀγλαΐσμα τῆς ζωῆς τῆς, τὴν μεγαλοφυᾶ Μαρίαν τῆς ἠκολούθησεν αὐτὴν εἰς τὸν τάφον.

ἩΘΗ ΚΑΙ ΘΘΙΜΑ ΕΝ ΧΑΣΚΙΟΙ

Κυριακὴν τινὰ πρωῶν ἐκαθίμην μόνη ἐντὸς τοῦ μικροῦ δωματίου μου, οὗ ἡ περιγραφή περιττὴ διὰ τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀπέριττον τῆς ἐπιπλώσεως. Αἴφνης ἡ θύρα κρούεται καὶ Βουλγαρὸς τις ὑπέρτερος γνωστῆς μοι καλῆς οἰκογενείας εἰσέοχεται. Παρ' ἡμῖν ὁ πολιτισμὸς δὲν εἰσῆλθον εἰσέτι, εἰς τρόπον ὥστε αἱ προσκλήσεις εἰς γεύματα ἢ ἐσπερίδας νὰ γίνονται διὰ προσκλητηρίων καὶ πρὸ ὀρισμένου ἀριθμοῦ ἡμερῶν. Ἐπιθυμοῦσι νὰ σὰς καλέσωσι πού; Ὀλίγον πρὸ τοῦ γεύματος σὰς ἀποστέλλουσι τὴν ὑπέρτερον, ἧτις ἐὰν δὲν γνωρίζητε τὴν γλῶσσαν τῆς — διότι αἱ πλείοται εἶναι βουλγαρόφωνοι — διὰ νευμάτων καὶ σχημάτων σὰς γνωρίζει, ὅτι ἀναμένεσθε τὴν μεσημβρίαν διὰ τὸ πρόγευμα ἢ τὴν ἐσπέραν διὰ τὸ γεῦμα.

Τοιοῦτος δὲ ὡς ἐκ τῶν νευμάτων τῆς ἠνώσθη καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκεφθείσης με ὑπέρτερας. Ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς καὶ, μεσουρανοῦντος τοῦ φωτοβόλου τῆς ἡμέρας ἀστέρος,

ἔλαβον τὴν πρὸς τὴν οἰκογένειαν Β. ἄγουσαν. Πλὴν ἡ ἐκπληξίς μου ὑπῆρξε μεγάλη, ὅτε ἠνώσθη ὅτι δὲν εἶχον ποσοκλήθῃ διὰ γεῦμα, ἀλλὰ δι' ἐπίσημον συμπόσιον, εἰς ὃ πολλὰ ἄλλα κυρία εἶχον κληθῆ. Ἡ συνάθροισις ἐν τούτοις ἐκείνη παρουσιάζε τι τὸ ἀσύνηθες καὶ μελαγχολικόν. Οὐτε ζῶηρως, οὐτε γέλωτες, οὐτε εὐθυμία. Ὅτε δ' εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐστιατόριον, τότε μόνον ἠνώσθη ὅτι ἐπρόκειτο καθαρῶς περὶ πεθίμου τελετῆς. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐστιατορίου, κατὰ γῆς, ἐξηπλοῦτο μέγα τραπέζομανδύλον λευκόν, εἰς τὰς τέσσαρας πλευρὰς τοῦ ὁποῦ παρατάσσοντο κατὰ σειρὰν τεσσαράκοντα πίνινοι ληκυθίσκοι (ὕδρια). Ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν τῶν ὑδριῶν τούτων ἀνηράτο ἀνὰ ἐν κόκκινον ρινόμακτρον ἐκ μετάξης. Περὶ ἐκάστην τῶν ὑδριῶν ἐτάσσεται πινάκιον πλήρες ἐκλεκτοῦ φαγητοῦ, εἰς μικρὸν ἄρτος, ἐρ' οὗ ἐστηρίζεται λαμπὰς ἀνημμένη, ἐτέρωθεν δὲ ἀνὰ μία μικρὰ ἀνθοδέσμη καὶ ἐν μῆλον.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν δύο κατὰ μῆκος πλευρῶν τῆς τραπέζης, ἦν τοποθετημένοι ἀνὰ εἰς πᾶμμέγ.στος ἄρτος, ἀνεσκαμμένος εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῦ σχηματιζομένου ἀνοίγματος τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ φιάλη πλήρης οἴνου, τοῦ δὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ φιάλη πλήρης ὕδατος. Εἰς τὸ μέσον ὡς συμπλήρωσις τῆς παραδόξου αὐτῆς διακοσμῆσεως, δίσκος μέγας πλήρης κολύβων καὶ ἕτερος μὲ γλυκίσματα, ἐπὶ τοῦ μέσου μεγάλη ἀνημμένη λευκὴ λαμπὰς καὶ ἐκατέρωθεν φιάλαι περιέχουσαι μαῦρον οἶνον. Ἡ εἰκὼν αὕτη μεθ' ὅλην τὴν ἀσυνήθη πρωτοτυπίαν τῆς ἀπετέλει σύνολον πένθους καὶ χαρᾶς. Ἦτο τὸ σύμβολον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ἐν στενοτάτῃ ἀδελφοποιήσει. Ὁ θάνατος μὲ τὰ κόλυβα καὶ τὰς ἀνημμένας λαμπὰδας του, ἡ ζωὴ μὲ τὰ ζωπαρχωγὰ τῆς στοιχεῖα τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, μὲ τὰ χρωπὰ ἄνθη τῆς, μὲ τὸ δροσερὸν ὕδωρ καὶ τὰ ἐρυθρὰ τῆς ἀγάπης σήματα.

Ἡ θανάτων εὐάρεστον φρίκην, διατρέχουσαν καθ' ὅλον μου τὸ σῶμα, καὶ ἀνέμενον μετὰ περιεργείας τὸ ἀποτέλεσμα. Αἴφνης θύρα τις πρὸς τὸ βῆθος τῆς αἰθούσης ἀνοίγεται καὶ ἱερεὺς μελανεῖμων, συνοδευόμενος ὑπὸ νεκρᾶς γυναικὸς μελανεῖμονούσης ἐπίσης εἰσέρχονται. Ὁ ἱερεὺς ἐστὶ πρὸ τῆς θέσεως, ἐν ἧ ἦσαν τοποθετημένοι οἱ μεγάλοι ἄρτοι καὶ ἤρξατο ἀναγινώσκων εὐχὰς καὶ μνημονεύων τὸ πρὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀποθανόν μικρὸν παιδίον τῆς δακρυούσης οἰκογενείας.

Μετὰ τὸ τελεσθῆν μνημόσυνον ἐκάστη ἐξ ἡμῶν ἐλ.σε. θέσιν περὶ τὴν κατὰ γῆς ἐστρωμένην τραπέζαν, ἐνῶ ἡ πενθοῦσα μήτηρ ἐτοποθετήθη ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἱερέως. Λαβοῦσα τὴν πλήρη οἴνου φιάλην ἔδωκε τῇ πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς καθήμενῃ, τὴν δὲ μεθ' ὕδατος τῇ πρὸς τὰ ἀριστερὰ. Αἱ σπονδαὶ τῶν ἀρχαίων ἦσαν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας. Ἐκάστη τῶν κεκλημένων διεβίβιζεν ἀλληλοδιαδόχως τὴν προσφερομένην αὐτῇ φιάλην οἴνου καὶ ὕδατος πρὸς τὴν πλησίον τῆς, ἀφοῦ ἔχουν ὀλίγον τοῦ περιεχομένου κατὰ γῆς καὶ ἐπινεν ὀλίγον. Ἀμφότεροι αἱ φιάλαι ἕκασταν οὕτω τὸν γῦρον τῆς τραπέζης. Τοῦτ' αὐτὸ ἐγένετο διὰ τοὺς ἄρτους, τὰ κόλλυβα καὶ τὰ γλυκίσματα. Διεβίβιζοντο ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, ἐκάστη δὲ τῶν κεκλημένων εἶχε φέσει μεθ' ἑαυτῆς καὶ πινάκιον κενόν, πληρωθὲν ἐκ τῶν ἐκάστοτε προσφερομένων αὐτῇ ἄρτου, γλυκισμάτων καὶ ὀπωρῶν. Ὑπέρτεροι προτῆλλον προσφέρουσαι φαγητὰ καὶ ποτὰ, ἐξ ὧν ὅλαι αἱ κεκλημένοι ἔφαγον.

Ἐπὶ τινος γυνίαις τοῦ ἐστιατορίου ἦν τοποθετημένη τραπέζα,

ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦτον ἐκτεθειμένη ὀλόκληρος καινουργῆς ἐνδύμασία μικροῦ τριετοῦ παιδίου, ἐξ ἧς δὲν ἔλειπον οὔτε τὰ ὑποδυμάτια, οὔτε τὰ ἐσώρρουχα, οὔτε ὁ πῖλος, οὔτε τὰ τῆς κλινοσκευῆς. Ἐφρον τότε μικρὸν τριετὲς ρακένδυτον παιδίον ἐτοποθετήσαν αὐτὸ παρὰ τὴν πενθοῦσαν μητέρα, ἧτις περιεπτύχθη αὐτὸ, τὸ ἠπάσθη θερμώτατα καὶ τὸ ἐνέδυσσε μὲ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης καινουργῆ ἐνδύματα. Δύο ὑπέρτεροι, ἐκράτουν τὴν μικρὰν λευκὴν σινδόνα τοῦ παιδίου, ἠπλωμένην δίκην σκηνῆς ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του, ἵνα δῆθεν εὐρίσκηται ὑπὸ ἐλαφρὰν λευκὴν στέγην, καὶ ἡ πενθοῦσα μήτηρ προσέφερον αὐτῷ φαγητὰ, γλυκίσματα καὶ ὀπωρικά. Τὸ μικρὸν ἐφαίνεται λίαν νύχαισθημένον, ἀπήλασε δὲ τῶν περιποιήσεων καὶ στοργικωτάτων θωπειῶν τῆς πενθοῦσης μητρός, παρ' ἧ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐξεπροσώπει τὸ πρὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν μεταστάν. Μετὰ τὴν ἐστίασιν τοῦ μικροῦ πάσαι αἱ κεκλημένοι ἠγέρθημεν τῶν θέσεών μας, καὶ ἀφοῦ νύχθημεν παρηγορίαν εἰς τὴν μητέρα ἀπεσῶρημεν, συναποκομιζούσαι τὴν ὑδρίαν μετὰ τοῦ ἐρυθροῦ μανδυλίου, τὸ πλήρες γλυκισμάτων καὶ ἔδεσμάτων πινάκιον, τὸν μικρὸν μας ἄρτον καὶ τὴν ἀνθοδέσμη.

Μοὶ ἔφρανη τόσον παράδοξο; ἡ τελετὴ αὕτη, ὥστε, χωρὶς νὰ ἔχω συγγραφικὰς ἀξιώσεις, ἀνέλαβα νὰ σὰς τὴν περιγράψω πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ δημοφιλεστάτῃ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν.»

Ὡς δὲ ἐπιπροσφορήθη τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ μεγάλων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἀνιπροσωπεύων τὴν θανάτῳ πτωχὸς ἢ πτωχὴ περιβάλλεται τὰ καινουργῆ ἐνδύματα ἐν τῷ παρκακίμῳ δωματίῳ.

Ἐν Χάσκιοι

Συρματένια Παρασκευοπούλου

ΑΙ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΗΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ

Ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ἱππασία εἶναι αἱ προσφιλεῖς ἐνασχολήσεις, εἰς ἃς ἡ πριγκίπισσα ἐπεδόθη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῆς μετ' ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ. Εἶναι δεινὴ μουσικός, ἀναγινώσκουσα καὶ ἐκτελοῦσα ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ τὰ δυσκολώτερα ἐπιτεμάχια. Ἄδει μετὰ πολλῆς γλυκύτητος καὶ τέχνης, διερμηνεύουσα μετὰ θαυμαστῆς δυνάμεως τὸ αἴσθημα καὶ πνεῦμα τοῦ συνθέτου. Τοῦ ἐκτακτοῦ τοῦτο μουσικὸν ἄλγαντον ἐκληροδοτήθη αὐτῇ ὑπὸ τῆς ἐξόχου μητρός τῆς, ἧτις εἶναι διαπρεπὴς τῶν μουσῶν λάτρης, ἐξοχος μουσικός καὶ ζωγράφος, δοκιμωτάτη δὲ συγγραφεύς.

Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ καλλιτεχνία θὰ ἐνισχυθῇ καὶ προσσταταυθῇ ὑπὸ τῆς φιλομούτου ἡγεμονίδος, ἧτις ἤδη καὶ ὡς ἀπαρχὴν ἐδέξατο τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς φιλαρμονικῆς ἐταιρίας.

Ὡς πρὸς τὴν ἐπίδοσιν τῆς εἰς τὴν ἱππασίαν, ἡ πριγκίπισσα εἶναι κόρη γνησία τοῦ οἴκου Χοεντζόλερ. Ὁ ἀποθανὼν πάππος τῆς, ὁ νικητὴς Γουλιέλμος, διῆλθε τὸ ἥμισυ τοῦ βίου του ἐφιππος. Ὁ ἀδελφὸς τῆς Γουλιέλμος Β' εἶναι εἶδος κενταύρου. Ἰππεύει φανατικώτατα καὶ μετὰ προφανοῦς ἐκάστοτε ἠδονῆς καὶ χαρᾶς.

Τοιαύτην δ' ἡ πριγκίπισσα Σοφία ἀδυναμίαν εἶχε πρὸς τὸν ἰδικὸν τῆς ἵππον, ὥστε ἠθέλησε νὰ τὸν φέρῃ μεθ' ἑαυτῆς.

Ὠραία καὶ πολυτίμητα δῶρα προσνήχθησαν πρὸς τὴν νεα-

ρὰν τοῦ διαδόχου σύζυγον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων τῆς ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν αὐτῆς συγγενῶν. Ὁ ἀδελφὸς τῆς αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς συζύγου του προσήνεγον αὐτῇ πλουσιώτατον διάδημα ἐκ τριῶν ἀλύσεων κυανοχρῶν λίθων (turquoise) συνθεσμένων δι' ἀραβογράφων (arabesque) ἐξ ἰδαμάντων καὶ ἐκ δύο παρμεγίστων ἀδαμαντίνων ἀστέρων, ὧν ἕκαστος λίθος εἶχε μέγεθος λεπτοκαρού.

Ἡ βασίλισσα Βικτωρία τῆς Ἀγγλίας προσήνεγεν εἰς τὴν νύμφην δύο πολυτίμητα κασμίρια (λαχόρ) τῶν Ἰνδιῶν, ὧν ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς δέκα πέντε χιλ. φρ. Πλὴν τούτου πολυτίμητον συσκευὴν τοῦ Hannelton, περιδέραιον ἐκ μικρῶν ἰδαμάντων, διάφορα ἀργυρὰ ἀντικείμενα καὶ πλουσιωτάτην πολυτίμητον βιβλιοθήκην, περιέχουσαν συγγράμματα τῶν διασημοτέρων Ἀγγλῶν συγγραφέων. Ὁ πριγκίψ καὶ ἡ πριγκίπισσα τοῦ Σαξ-Μαϊνίγγεν προσήνεγον αὐτῇ ἀνὰ ἐν ψέλλιον ἐξ ἰδαμάντων καὶ τουρκοῦζ.

Αὕτη δ' ἡ πριγκίπισσα προσέφερε πρὸς τὸν σύζυγόν τῆς ὠραία καὶ πλουσία συσκευὴν τεύου ἐκ μέλανος ἀργύρου, ρυθμοῦ ἀναγεννήσεως, ἀριστοτέργημα ἰδιορρυθμίας καὶ τέχνης.

Τὰ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων προσενηθέντα τοῖς νεονύμφεσι δῶρα καίτοι δημοσιευθέντα ὑπὸ τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων, ἀναδημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς ἐκπληροῦσαι τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν μας.

Τὸ κατὰ τὴν ἰδέαν τῶν ἀπόρων γυναικῶν προσήνεγκε πλούσιον τάπητα μετὰ λευκῶν καὶ κυανῶν χρωμάτων, θαυμασίον τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Παρομοίως τάπητας προσήνεγκε καὶ αἱ ἐν Σμόρνῃ καὶ Μάκρῃ Ἑλληνικαὶ παροικίαι. Ἡ Ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Λονδίνου προσήνεγεν ὀλόκληρον συσκευὴν τραπέζης χρυσοῦν, στοιχίσασαν ὑπὲρ τὰς 25 000 φρ. καὶ τράπεζαν τουαλέτας ἐπίσης ἐκ χρυσοῦ ἀξίας 1200 λιρῶν στεριλῶν.

Ἡ πόλις τῆς Κερκύρας προσήνεγκε ὠραῖον γραφεῖον ἐκ καθαροῦ ἀργύρου. Ὁ ἐκ Ἱερουσῶν δημογένης κ. Ἀντωνιάδης προσήνεγκεν δύο ὠραία τεμάχια ὑψίστου κυανοχρῶου μεταξωτοῦ διηθησμένου διὰ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ποικιλμάτων. Ὁ δημογένης κ. Α. Συγγρὸς προσέφερε βίβλον χρυσοῦν φέρουσαν τὸ μονόγραμμα τῆς πριγκίπισσας μετὰ τῶν γερμανικῶν καὶ ἑλληνικῶν στεμμάτων ἐξ ἰδαμάντων καὶ πολυτίμων λίθων.

Ἡ ΓΥΝΗ ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ XIX ΑΙΩΝΑ

Ἄμερικῆ.

[Συνέχεια]

Ἐκπλήττεται τις ἀληθῶς μελετῶν τὴν θέσιν καὶ τὸν εὐρὸν ἰσίζοντα δράσεως, ὅστις διανοίγεται εἰς τὰς γυναῖκας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Οὐδὲν πρόσκομμα παρακωλύει τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν αὐτῶν, δὲν ὑπάρχει δὲ ὄριον διὰ τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας καὶ φιλοδοξίας των. Αἱ παρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦσαι διαφορῶν περὶ τῆς διαφορικουμένης τῶν δύο φύλων πνευματικῆς ἰσότητος θεωροῦνται γελοῖαι καὶ ἀνάξια σοβαρᾶς συζητήσεως.

Αἱ Ἀμερικανίδες ἤρξαντο νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα πολὺ ἐνωρίτερον τῶν Εὐρωπαϊῶν γυναικῶν. Ἡ πρώτη πτυχιούχος ἱατρὸς τῆς Ἀμερικῆς ἦν ἡ κ. Ἐλισάβετ Βλάκβελ,

ήτις έλαβε τὸ ἱατρικὸν πτυχίον τῆς κατὰ τῷ 1847. Διδάσκαλος δημοτικῆς σχολῆς ἐν τῇ πόλει Κεντουκῆ, ἡ δεσποινὶς Βλάχβελλ ἠσχολεῖτο εἰς ἱατρικὰς μελέτας κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνάσεώς τῆς. Ὡς πολλὰ ἄλλαι γυναῖκες ἐξαστοῦσι πρακτικῶς τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα ἰδίως εἰς τὰ χωρία, μετῆρχετο καὶ αὕτη τοῦτο ὑπὸ ἰδίαν τῆς εὐθύνης. Ἀλλὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος τῇ ἐφαίνετο ἀγυρτικόν. Εἶχε δὲ πρῶτον τὴν φιλοδοξίαν, ὅπως, καίτοι γυνή, κατακτήσῃ διὰ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστημονικῆς δεινότητος τῆς τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος. Μετὰ σοβαρὰν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου σκέψιν καὶ σχετικὰς προκαταρκτικὰς μελέτας εἰσήλθεν εἰς ἀνώτερον τι παρθεναγωγεῖον, ἐνθα συνεπλήρωσε τὰς γυμνασιακὰς αὐτῆς σπουδὰς. Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1844 μετέβη εἰς Φιλαδέλφειαν, ἐξαιτουμένη τὴν εἰς τὴν ἐτέραν τῶν ἱατρικῶν τῆς Φιλαδέλφειας σχολῶν κατάταξιν τῆς. Ἡ αἴτησίς τῆς ἀπερρίφθη διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ὑπῆρχε μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρόμοιον ἐν ταῖς σχολαῖς ταύταις προηγουμένον. Ἀλλ' ἡ κ. Βλάχβελλ δὲν ἔχασε τὸ θάρρος τῆς.

Ἡκολούθησεν ἐν ἰδιαιτέρᾳ εἰδικῇ σχολῇ μαθήματα ἀνατομίας καὶ μαιευτικῆς, ἐκ τῆς εὐκολίας δὲ μεθ' ἧς ἀντελαμβάνετο τὰ μαθήματα ταῦτα, ἐπέισθη ὅτι ὄφριλε νὰ ἐπιμείνῃ, ὅπως, καταρτίψῃ τὸν φραγμόν, ὅστις ἀπεμάκρυνεν αὐτὴν τοῦ ἐπισήμου τίτλου («δάκτορος.»)

Ἄλλως ἡ κ. Βλάχβελλ δὲν εἰργάζετο μόνον ὑπὲρ ἑαυτῆς. Ἐὰν κατόρθου νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ποθομένου διήνοιγεν ἀπαξ διὰ παντός τὰς πανεπιστημιακὰς θύρας πρὸς ὅλας τὰς γυναῖκες, αἵτινες ἠσθάνοντο ἐαυτὰς ἰκανὰς πρὸς ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν. Ἐν τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ ἰδέα ἤντιλε ἐκάστοτε νέον θάρρος καὶ νέας δυνάμεις. Ἐπρομηθεύθη κατάλογον ὄλων τῶν ἱατρικῶν σχολῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἀπηθύθη πρὸς τὸν διευθυντὴν ἐκάστης τούτων ἀνὰ μίαν ἀναφορὰν ἐγγραφῆς. Πάντες ἀπεποιήθησαν. Ὅτε δ' ἤρξατο νὰ ἀπελπίζηται ἔλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τῆς πόλεως Γενέβας (ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις) ὅστις καὶ ἐγνώριζεν αὐτῇ ὅτι δύναται νὰ ἐγγραφῆ ὡς τακτικὴ μαθήτρια ἐν τῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του σχολῇ.

Τὸ συμβουλίον τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς λογικῶς σκεπτόμενον ἀπεφάνθη ὅτι οὐδεὶς λόγος παρεκώλυε τὰς γυναῖκας νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἱατρικὰς μελέτας. Πρὸς τοῦτο συμβουλευθήσαν καὶ αὐτοὺς τοὺς φοιτητὰς τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, οἵτινες οὐ μόνον ἐπεδοκίμασαν τὰς ἰδέας τῶν καθηγητῶν των, ἀλλὰ καὶ ἐλάμβανον τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῶσι τὴν γυναῖκα ἐν τῇ συμμαθήτριά.

Κατὰ τὸν Νοέμβριον ὅθεν τοῦ 1842 ἡ μίς Βλάχβελλ ἐνεγράφετο τακτικὴ μαθήτρια τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τῆς Γενέβης ὑπὸ ἀξίοντα ἀριθμὸν 147. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τῆς μέχρι τῆς ἀποριτήσεώς τῆς ἡ μίς Βλάχβελλ κατεῖχε ζήλοισιν ἰσχυρὰ μεταξὺ τῶν μάλλον διακεκριμένων μαθητῶν τῆς σχολῆς. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν τῆς ἐπεσεκέρθη πρὸς τελειότεραν συμπλήρωσιν αὐτῶν τὰ πανεπιστήμια τῆς Ἀγγλίας, Γερμανίας καὶ τῶν Παρισίων ὡς καὶ πολλὰ εὐρωπαϊκὰ νοσοκομεία.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἰδρύθη γυναικεία ἱατρικὴ σχολὴ ἐν

Βοστώνῃ καὶ κατὰ τῷ 1850 παρόμοιον κολλέγιον ἐτέλει τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ ἐν Φιλαδέλφειᾳ.

Σήμερον ἡ Ἀμερικὴ βρῖθει γυναικείων ἱατρικῶν σχολῶν, ὧν ἐπισημότεραι εἶναι αἱ ἱατρικαὶ σχολαὶ τῶν νοσοκόμων τῆς Νέας Ὑόρκης, ἰδρυθεῖσα τὸ 1868 καὶ τοῦ Χικάγου ἰδρυθεῖσα τὸ 1870. Κατὰ τὸ 1871 ἡ ἱατρικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μιχιγκάν καὶ ἡ μεγάλη σχολὴ τῆς Φιλαδέλφειας ἠρθίμουν μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν αὐτῶν καὶ μέγαν ἀριθμὸν γυναικῶν. Ἐπίσης τὰ πανεπιστήμια τῆς Κιγκινάτης, Κάνσας, Λουϊζέλλ, Βοστώνης καὶ Ἀγίου Φραγκίσκου.

Σήμερον ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τὰς 360 μαθητριάς εἰς ἐκάστην τῶν τριῶν μεγάλων εἰδικῶν σχολῶν τῆς Νέας Ὑόρκης, Φιλαδέλφειας καὶ Χικάγου. Μεταξὺ τῶν 38 Ἡνωμένων Κρατῶν ἡ Νέα Ὑόρκη, ἡ Πανσυλβανία καὶ ἡ Μασαχουσέτη ἀριθμοῦσι μεγαλύτερον ἀριθμὸν γυναικῶν ἱατρῶν. Μεταξὺ τῶν μεσημβρινῶν κρατῶν πολλαὶ γυναῖκες ἱατροὶ μετέρχονται τὸ ἐπάγγελμά των εἰς Κανσάς, Ἀρκάνσας, Κεντούκη καὶ Νεβάδα. Ὁλόκληρος δὲ ἡ ἑμοσπονδία ἀριθμεῖ τρεῖς χιλιάδας γυναικῶν ἱατροῦς. ὦν 450 ἐν Νέᾳ Ὑόρκη, 580 ἐν Φραγκλίνο. 460 ἐν Φιλαδέλφειᾳ, 375 ἐν Μασαχουσέτῃ, 270 ἐν Πανσυλβανία, 345 ἐν Βοστώνῃ, 180 ἐν Μιχιγκάν. Ἐκ τούτων 580 εἶναι ἀλλοπαθητικαί, 150 ὁμοιοπαθητικαί, 460 εἰδικαί διὰ τὰς γυναικείας παθήσεις, 150 μαιευτῆρες, 65 ἐπὶ τῆς ὀρθοπαιδείας, 300 ἐξασκοῦσαι ἠλεκτροθεραπείας, 70 φρενολόγοι, 40 ὀφθαλμολόγοι, 70 προσκεκολλημένοι ὡς γενικοὶ ἱατροὶ εἰς διαφόρους κλινικὰς καὶ νοσοκομεία καὶ 95 κληρηγῶνται Πανεπιστημίων.

(Ἔπειτα συνέχεια).

Καρολίνα Σχιούλτς ἱατρός.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὅλαι αἱ μητέρες παραπονοῦνται διὰ τὴν ἀκροσφαλὴ τῶν μικρῶν των ὑγείαν, ἀντὶ δὲ τῶν ροδοκοκίμων καὶ ἀνθρῶν βρεφῶν συνεχέστερον ἀπαντᾶ τις ὠρὰ καὶ καχεκτικὰ τοιαῦτα. Τὸ τοιοῦτον ἀποδοτέον ἰδίᾳ εἰς τὸν ἀέρα, ὃν τὰ παιδία ἐντὸς τῶν πόλεων ἀναπνεύουσι. Ὁ ἀήρ τὸν χειμῶνα ἰδίᾳ, ὅτε ὀλιγώτερον τὰ μικρὰ ἐξέρχονται, ὅτε τὸ δωμάτιον καλύπτεται ἀπὸ τὰπητας, καὶ οἱ τοῖχοι ἀπὸ πυκνὰ παραπετάσματα, ὅτε ἡ θερμάστρα ἀπορροφᾷ τὸ ἐν τῷ δωμάτιῳ ὀξυγόνον, ἀνταλλάσσει αὐτὸ δι' ἀζώτου καὶ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, εἶναι ἀνεπαρκῆς ἀκάθαρτος, μεμολυσμένος, τὸ δὲ μικρὸν ζῶν μᾶλλον διὰ τοῦ ἀέρος, ὠχρῶν, μαραίνεται, ἀσθενεῖ.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω συντελεῖ πολλάκις καὶ αὕτη ἡ τοποθεσία τῆς οἰκίας καὶ ἡ χρῆσις τῶν ὑπνοδωματίων, ὑγρῶν, σκοτεινῶν, ἀνθρῶν. Πολλὰ κυρία, ἀγνοοῦσαι βεβαίως ὅτι τὰ μικρὰ των ἔχουσιν ἀνάγκην ἀέρος καὶ ἡλίου, ἵνα ζήσωσιν, δρίζουσι δι' ὑπνοδωμάτια τὰ σκοτεινότερα, ἀφοῦ, λέγει, ὅταν κοιμᾶται τις δὲν ἔχει ἀνάγκην φωτός. Αἱ πλείεσαι λοιπὸν τῶν παιδικῶν παθήσεων, αἵτινες ἀπὸ αὐτῆς τῆς βρεφικῆς κοιτίδος καταμαραινοῦσι τὴν ζῶν καὶ ὑγείαν τῶν παιδῶν προκύπτουσιν ἐξ ἐλλείψεως ἀέρος. Ἀνάγκη νὰ μὴ τοποθετῶσι ποτε τὰ μικρὰ εἰς δωμάτια σκιαζόμενα ὑπὸ δένδρων, ἢ ὑπὸ ὑψηλῶν οἰκιῶν, αἵτινες ἀποκλίνουσι τὰς ζωογόνους ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, καὶ ἐμποδίζουσι τὴν τακτικὴν τοῦ ἀέρος κυκλοφορίαν.

Πρὸς τούτοις τὸ ὑπνοδωμάτιον ἀνάγκη νὰ εἶναι εὐρυχωρότατον, νὰ ἔχῃ πολλὰ παράθυρα, ὅσον δὲ δυνατόν ὀλιγώτερα ἐπιπλα, παραπετάσματα καὶ τὰπητας. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἔδραι ἀπειρῶν μικροβίων, καταστρεφόντων καὶ καταμολύνοντων τὸν ἀέρα. Τὸ ὠριότερον ἐπιπλὸν τοῦ ὑπνοδωματίου εἶναι ἡ παιδικὴ κοιτίς, ἧτις συγκεντρῶσι τὴν χαρὰν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὰς ἐλπίδας ὀλοκληροῦ τῆς οἰκογενείας.

Ἐλένη Ὀρλόφ (ἱατρός).

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΥ

Ὁ νεαρὸς μουσουργὸς κ. Τάκης Μπέτσος, οὗ τὰ ἔργα καὶ αἱ καλλιτεχνικώταται συνθέσεις μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ πολλὰκις ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου κοινῶ ἐχειροκροτήθησαν, ἀναλαμβάνει κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνάσεώς του τὴν διδασκαλίαν μαθημάτων κλειδοκυμβάλου. Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» συνιστᾷ θερμότατα τὸν νέον καλλιτέχνην, υἱὸν τῆς συνεργατικῆς ἡμῶν καὶ τόσον προσηλοῦς Ἑλληνίδος ποιητριάς κ. Μαριέττας Μπέτσου. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ κ. Μπέτσου εἶναι μετριώταται, ἐνῶ ἡ ἐκ τῆς διδασκαλίας του προκύψουσα ὠφέλεια ἔσται μεγάλη.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ κ. Καρασταμάτης εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Ἐφημερίδας. Ἐφρημον μνείαν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων τῆς κ. Καρασταμάτης ποιοῦνται διάφορα Ἱταλικά περιοδικά, ἐκθειάζοντα τὴν δεξιότητα αὐτῆς εἰς τὴν ὕφαντικὴν. Ἐλαβὼν ἀφορμὴν εἰς τοῦτο ἐκ τῆς περιγραφῆς τοῦ φορέματος, ὅπερ ἡ ἡμετέρα βασιλίςσα ἔφερε κατὰ τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου καὶ ἐκ τῶν διαφόρων ἀγορῶν, αἱ αἱ ξένη προικηπίσσει ἔκκευαν ἐν Ἑλλάδι. Καὶ ἀληθῶς ἡ κ. Καρασταμάτη ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ δεχθῇ ἐν τῷ ἐργαστασίῳ τῆς τὴν δοῦκισαν τοῦ Σάξ-Μάνινγκεν, ὡς καὶ πολλὰς ἄλλας τῶν ἐπισήμων ξένων, συνεχέστατα δὲ χάριν παραγγελιῶν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὰ ἰδιαιτέρᾳ διαμερίσματα τῶν αὐτοκρατειρῶν καὶ πριγκιπισσῶν. Καὶ

33 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 33

ΕΝΕΔΡΑ

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν 3ην ὥραν ἡ Κλαυδία εἰσήρχετο. Ποσάκις μέχρι τῆς ὥρας ταύτης εἶχε πλησιάσει τὸ παράθυρον, κατασκοπεύων τὴν μακροθῆν ἐμφάνισίν τῆς καὶ πῶς με συνεσφιγγιμένη καρδίαν εἶπε πρὸς τὴν Λουκιανὴν. Ἐπὶ τέλος, δεσποινὶς Λουκιανὴ, ἡ ἀδελφὴ σὺς ἔρχεται.

Ἡ Λουκιανὴ τὸν προσέβλεψε με βλέμμα βελύτατον. Εἶχε μαντεύσει τὸ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Γεωργίου ἀναπτυσσόμενον αἰσθημα. Παρετήρη τὴν μεταβολὴν, ἦν ὕρισται ὁ δυστυχὴς πάσχων ὁσάκις ἡ Κλαυδία ἐβρίσκετο πλησίον των, καὶ τοῦτο τὴν ἐνέβαλεν εἰς νέας ἀνησυχίας.

Συνέλαβεν ὅθεν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀπομακρῆν τὴν Κλαυδία. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν συνώδευσε τὴν ἀδελφὴν τῆς ἀπερχομένην, ὅτε δ' ἀπεμακρύνθησαν ἀκούοντες τῆς ἐπαύλειος, ἡ Λουκιανὴ εἶπε: Κλαυδίη! μεθ' ὅλην τὴν λύπην, ἦν θὰ μοι προσζήτησῃ ἡ ἐκ τῆς ἐπαύλειος ἀπομάκρυνσίς σου, σὲ παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἀραιώσῃς τὰς πρὸς ἐμὲ ἐπισκέψεις σου.

Καὶ διατί; Πῶς! δὲν ἐμάντευσας, τί συμβαίνει. Δὲν παρετήρησας πόσον ὁ Γεωργίος ὠχρῶν, στρέφων πρὸς σὲ τὰ βλέμματά του

ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας μεγάλην ἔκαμε προμήθειαν χρυσοῦφάντων φορεμάτων ἐκ τῶν τῆς κ. Σπάρτης Καρασταμάτης.

Νέος σύλλογος γεροντοκορῶν.—Εἰς χωρίον τι τῆς Λουκέρνης ἐν Ἑλλάδι ἰδρύθη σύλλογος γεροντοκορῶν; συνιστάμενος ἀπὸ ὀδοσκόπων κῆρας ὑπερτρακοντούτιδας. Αἱ κόραι αὐταὶ ἐσύστησαν πρακτορεῖον γάμων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἀσχολοῦνται εἰς διάφορα εὐεργετικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ κακαστήματα, χαίρουσι δὲ τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ κοινῶ.

Γυνὴ πρωτοφανοῦς γονιμότητος.—Καὶ ὅλα παράδοξοι αὐτὰ αἱ Ἀμερικανίδες. Ἡ κ. Ἰρὴμ κάτοικος τῆς Melad-City τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐγέννησεν ἐντὸς 4 ὥρων ἑξ τέκνα, τρεῖς ἄρρενα καὶ τρεῖς θήλια. Τὰ ἑξ νεογνά, ἔχουσι τὸν ὀργανισμόν τέλειον, φαίνονται δὲ προτιθέμενα νὰ ζήσωσι, καίτοι καὶ τὰ ἑξ ὁμοῦ μόλις ζυγίζουσι τρεῖς ὀκάδας. Ἡ μήτηρ χαίρει ἄκραν γάλα.

Πῶς αἱ σκέπτονται Ἀυστραλίδες.—Ἐν Ἀυστραλίᾳ εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἔχῃ τις ὑπηρετίας, δυσκολώτερον δὲ καὶ σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἔχῃ καλὰς τοιαύτας. Αἱ κυρία τῆς Ἀυστραλίας συνήλθον πρὸς σύσκεψιν, ἵνα ἐξεύρωσι τρόπον κατὰλληλον πρὸς ἐπανάρθωσιν τοῦ κακοῦ τούτου. Παράδοξος δὲ ἡ ἀπόφασις, ἦν αἱ ἐν λόγῳ κυρία ἔλαβον: Νὰ ἐπιτραπῇ πρὸς τοὺς ἄνδρας τῶν νὰ νομφεύωνται μετὰ δύο γυναῖκας, αἵτινες νὰ δικαιοφάζωνται τὴν κατ' οἶκον ἐργασίαν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον συνέταξαν ἀναφορὰν ἐν ἣ ἐξαιτοῦνται, ὅπως παραχωρηθῇ εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἡ πολυγαμία.

Ἰνδαὶ διδάκτορες.—Αἱ μαθήτρια τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τῆς Καλκούτας ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς διπλωματικὰς τῶν ἐξετάσεως μετὰ πολλὰς ἐπιτυχίας. Ἡ δεσποινὶς Ραυλ-Μήτερ ἔτυχε τοῦ βαθμοῦ ἄριστα. Ἡ δεσποινὶς Μιχὲρ ἔλαβε πρῶτον τοῦ ἀντιβασιλέως μεταλλίον διὰ τὴν ἔκτακτον ἐπίδοσίν τῆς εἰς τὰς ὀφθαλμικὰς παθήσεις. Αἱ δεσποινίδες Λέκ, Λίνε καὶ Περὰν, ἔλαβον πτυχία χειρουργικῆς.

Αἱ χήραι τῶν Ἰνδιῶν.—Ἐπάρχουσιν ἐν Ἰνδίας 21, 000,000 γυναῖκες χήραι, ὧν 76,000 δὲν εἰσέτι ἐνεναεῖς 207, 000 δεκαεταεῖς, καὶ 389 δεκαοκταεῖς. Τὸ ἐν δεύτερον τῶν δυστυχῶν αὐτῶν ὑπάρξουσιν διάγουσι τὸν βίον των ἐν μικρῇ καὶ ὀλιγοβερῇ δουλείᾳ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Κ. Κ. Λευκωσίαν. Δημοσιευθήσεται εἰς τὸ ἡμερολόγιον.—Καν Ι. Σ. Κυπαρισσίαν. Συνδρομῇ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.—Καν Δ. Μ. Ἀθήνας. Κρίσεις δημοσιευόμεναι ἡμεῖς. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ἐπράττομεν τοῦτο, βεβαίως δὲν θὰ καταχωρῆτο τοιαύτη κρι-

καὶ πόσον ἐν γένει μετεβλήθη, ἀφ' ἧς συγνάξεις ἐν τῇ ἐπαύλει; Ὅστε νομίζεις, εἶπεν, ἐρυθριώσῃ ἡ νεανίς ὅτι.....

Ὅτι σὲ ἀγαπᾷ. Ὁ πτωχὸς νέος! διότι ἀληθῶς εἶναι ἀξίος οἴκου. Βεβαίως δὲν ἐνέχεται αὐτὸς εἰς τὸ τρομερὸν τοῦ ἀδελφοῦ του ἐγκλημα. Πρέπει νὰ ἀραιώσῃς τὰς ἐπισκέψεις σου πρὸς πρόληψιν δυσαρέστων ἐν τῷ μέλλοντι συνεπειῶν.

Τὴν ἐπαύριον καὶ ἐφ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἡ Κλαυδία δὲν ἐφάνη. Ὁ δυστυχὴς Γεωργίος κατατρυχόμενος ὑπὸ φοβερᾶς ἀνησυχίας, ἠρώτησε τὸν λόγον τῆς ἀπουσίας τῆς νεᾶς κόρης.

Εἶναι κακοδιάθετος, ἀπήντησεν ἡ Κουκιανὴ. Ἡ Κλαυδία ἐπανῆλθε, ἀλλὰ καὶ ἀπομακρυσμένα διαστήματα. Τέλος αἱ ἐν Γάργη ἐπισκέψεις τῆς ἐπαυσαν ὀλοτελῶς. Ὁ Γεωργίος ἐγένετο μελαγχολικός, ἔπαυσε νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς οἶκον δὴποτε ὀμιλίαν καὶ τέλος ἠσθένησε.

Πρωῖν τινα ἡ γοργὰ ἐξερχομένη τοῦ δωματίου του εἶπε πρὸς τὴν Λουκιανὴν. Εἶναι πολὺ ἀσχημα. Ὅλην τὴν νύκτα παρεδίρη, ἐπανειληγμένως δὲ ἀνέφερε τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς σου.

Τὴν ἐπαύριον ἡ Λουκιανὴ ἔγραψε πρὸς τὴν Κλαυδίαν: Ἐλθέ. Ἡ ἀπουσία σου παρετεινομένη θὰ τὴν φονεύσῃ. Καὶ ὅμως αὐτὸς δὲν εἶναι ἐνοχος.

Ἡ Κλαυδία αὐθημερὸν ἐτοποθετήθη παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ πάσχοντος. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Γεωργίος ἀνέκα τὰς πλαικὰς ἀσθενείας του δυνάμεις καὶ ἐλάμβανε τὴν συνήθη θέσιν του πλησίον τῶν δύο ἰδελφῶν.

Καὶ ἡ Κλαυδία ὑπὸ τὴν ἀπειρον γλυκύτητα τῶν βλεμ-

σις. Κακώς νομίζετε ότι υπάρχει διάσταση. — Κον Α. Μ. Όδησόν. Είχεν εξαντληθή ή έντυπος ταινία της Γράφομεν. — Κον Στ. Κ. Τή νον. Κατάλογος δέκα συνδρομητριών 'Ιστορίας της Γυναίς ελήφθη ως και εσώκλειστον αντίτιμον. Μυρίας εύχαριστίας δι' εύγενή φροντίδα. Γιασάνγια Πολιάνα αποστέλλεται εύχαριστικός. 'Ολόκληρον τόμον θα λάβητε και ύμεις ανά τεύχη. — Κον Γ. Μ. Δεσφίνα. Συνδρομητρια ένεγράφη εις Γαλαξείδιον Χρήματα ελήφθησαν Εύχαριστούμεν. — Κα. Δ. Θ. Πειραιά. Θα έλδοθη, άλλ' ή πρό-αυτου έκδοσις της 'Ιστορίας της Γυναίκος επήνεγκε την άκουσίαν αυτήν βραδύτητα. — Κον Δ. Μ. Κ)πολιν. Προτιμότερον είναι εάν αι πληροφορηταί σας είναι ακριβείς να προβήτε εις διάλυσιν. Περί του σκοπού της μηνιστίας γράφομεν προσεχώς. — Κον Ζ. Κ. Σύρον. Νέα συνδρομητρια ένεγράφη. Μυρίας εύχαριστίας. Τώρα τον ζήλον σας υπέρ της 'Ιστορίας της Γυναίκος. Είναι έργον τό όποιο δλοι αι γυναίκες ορέσονται να αποκτήσουν. — Κον Α. Γ. Βάρναν. Νέα συνδρομητρια ένεγράφη. 'Αγγελία 'Ιστορίας της Γυναίκος άπεστάλη. Τήν προσεχή έβδ μάδα άγγελίας ήμερολογίου. — Κον Μ. Κ. Γδραν. Πέντε συνδρ. 'Ιστορίας της Γυναίκος ένεγράφησαν. 'Ελήφθη δέ και τό αντίτιμον ή τόμων. 'Η ιδιική σας συνδρομή μένει εις την διάθεσίν σας, διότι δικαιούσθε να λάβητε τον τόμον δωρεάν. Θερμοτάτας αι άπειρους εύχαριστίας δι' εύγενή φροντίδα. Συμφορούμεθα οδηγίας σας. — Κον Κ. Μ. Ο Τραγαία ν. Νάξου. Συνδρομή ελήφθη. Διεύθυνσις μεταβάλλεται. — Κον Τ. Ν. Βώλον. Ακριβώς προίρχεται από εκεί, όπου δέν πιστεύετε. Αποστέλλονται. — Κον Γ. Μ. Δεσφίνα. Αριθμοί αποστέλλονται. Τιμή έκάστης ειδήσεως λ. 50. — Κον Α. Θ. Κέρκυραν. Τό θλιβρόν συμβάν με κατέθλιψε. Γράφομεν. — Κον Δ. Μ. Κ)πολιν. Μαλιστα. 'Εν Βουλγαρία τρεις γυναίκες ιατροί εξασκουσι τό επάγγελμά των. — Κον Ε. Θ. Αθήνας. 'Ισως και διότι δέν δύνανται, άλλα βεβαίως και διότι δέν θέλουσι.

ΣΥΜΒΟΥΔΗ

Κατά του καπνισματος των λαμπών. 'Εάν θέλετε να μη καπνίζη ποτέ ή λάμπα σας, βυθίζετε τό φωτήλιον αυτής, πριν να τό μεταχειρισθήτε εντός οξους, και αφού στεγνώση τό περσέτε εις την λάμπαν. Παράγει διαυγέστατον φώς και ουδέποτε καπνίζει. 'Η άνθρακιά δέ του φωτηλίου ή επί της φωτιλοδόχου επισωρευομένη δέον να καθαρίζεται τούλάχιστον άπαξ της εβδομάδος. Προς καθαρισμόν των φωτιλοδόχων τούτων διαλύετε εις 100 δρ. ύδατος έν τεμάχιον κρυσταλλωμένης σόδας. Βράζετε τήν διάλυσιν ταύτην επί πέντε λεπτά μετά των φωτιλοδόχων σας, μετά ταύτα ξεπλύνετε διά καθαρού ύδατος και γίνονται θλως καινούργη.

μάτων του πάσχοντος ήσθάνετο την καρδίαν της συνταρασομένην. 'Η ιδυσμία του την προσείκυε. Πρόσεξε, τή ειπεν ή Λουκιανή. Πρόσεξε! . . . 'Αλλ' ή Κλαυδία σοβαρά με ρυτίδα επί του μετώπου: Να σέ είπω, Λουκιανή. 'Ο Θεός οδηγών με ένταύθα με είχεν ίσως προορίσει διά να μετριασώ τό κακό, όπερ θα προέκυπτεν εκ της ιδιικής σου παρουσίας. 'Εάν εσύ εισήλθες διά να άποκαλύψης τό κακούργημα του 'Ιωάννου, εγώ προωρίσθην να σώσω τον ατυχή Γεώργιον. 'Η Λουκιανή εναγκαλιζομένη την αδελφήν της, τή ειπε χαμηλοφώνως. Τόν αγαπās λοιπόν; Και διατί όχι, αφού τον βλέπω τόσω εύτυχή πλησίον μου, τόσω καλόν και τόσω εύγνώμονα! 'Η Λουκιανή έφαινετο σύννου. 'Εσκέπτετο ίσως ότι ό έρωσ αυτός ήδύνατο να τή χρησιμεύση εις πραγματοποίησην των σχεδιών της. . . . 'Από τινων ήμερών ό Γεώργιος έφαινετο ποθών να συνδιαλεχθή μυστικώς μετά της Λουκιανής, ότε όμως ή κατάλληλος στιγμή έπαρουσίαζετο ό δυστυχής έγανε θάρρος και αποφασιστικότητα. Τέλος έσπέραν τινά, όπλισθεις με όλον τό θάρρος του, κατασυγκεκινημένος δέ και τρέμων ειπε προς την Λουκιανήν; Καιτοι δέν έχω τό δικαίωμα να έμβαθύνω εις τά μυστικά της καρδιάς σου, έπεθύμουν έν τούτοις να γνωρίζω διατί έγκατέλειψας τους Δοριάτ, οτινες σε ήγάπων ως τέκνον των; Με έδίδωξαν, ειπεν ή Λουκιανή, διότι ανεκάλυψαν τάς μετά του 'Ιωάννου σχέσεις μου.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Λουκουμάδες με βάλειρον. Αναμιγνύετε ήμισειαν όλην ριζάλειρον (ριζή κοπανισμένην) με μίαν όλην ύδατος. Αφού βράση και κρυσάση αρκετά ρίπτετε τρεις κρόκους ώων και έν φιλίανι σεμιγδαλι λεπτόν. Βράζετε ήφθονον-λάδι ή βούτυρον εις τό τηγάνι και τους τηγανίζετε ως και τους κηλους λουκουμάδες.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Πάσα καλή και συνετή μήτηρ επιθυμει αναντιρρήτως να τελειοποιήση την θυγατέρα της εις την τόσω πολύτιμον και αναγκαίαν διά πάσαν γυναίκα τέχνην της κοπτικής και ραπτικής. 'Η Γερμανίς κ. Άννα Νεμπάουερ διδάσκαλος της κοπτικής και ραπτικής γυναικείων φορεμάτων αναλαμβάνει δι' ιδίας μεθόδου, να τελειοποιήση εντός 10 μαθημάτων θεωρητικώς τε και πρακτικώς πάσαν επιθυμούσαν να δ.δ.αχθῆ παρ' αυτής εις τιμήν μετριωτάτην. ('Η Διεύθυνσις εις τό γραφεον μας.)

Διδασκάλισσα Γαλλίς πτυχιούχος ζητεί παραδόσεις. Προσφέρει μίαν και ήμισειαν ώραν διδασκαλίας αντιμίας δραχμής. Συνιστάται ιδιαιτέρως και παρ' ήμών.

ΔΕΣΠΟΙΝΑΙ και ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

'Εάν θέλητε να έχητε τους ύδόντας σας λευκοτέρους χιόνος, χείλη και ούλα ροδόχροα και διαρκές έν τῷ στόματι άρωμα μεταχειρισθήτε τό νεωστ. ανακαλυφθέν άμερικανικόν φάρμακον Kalodont Κάλλιστον δώρον διά τό νέον έτος. Πωλείται παρ' τοίς κυριωτέροις Φαρμακείοις και Μυροπωλείοις.

Κόριε Μελισσιώτη. Τό ύμέτερον άντιπιτυριώδες ύδρον εύρον λίαν ώφέλιμον κατά της πιτυριάσεως και ως τοιαύτων της κόμης ως τοιοϋτο δέ τό συνιστώμεν ως καλλίτερον παντός άλλου. 10 8)δρίου 80. Α. ΚΑΛΔΙΒΩΚΑΣ Ιατρός. 'Οχι μόνον ιατρική σύστασις, άλλα και πάσαι αι μεταχειρισθείσαι τό φάρμακον τούτο απηλλάγησαν της όχληράς πιτυριάσεως.

Μισούσι λοιπόν τον αδελφόν μου; Τό άγνοώ. 'Αλλ' αγαπώσι τον Γωτιέ, μεθ' ού ήμην μνηστευμένη, και όστις δέν πιστεύει εις την ένοχην του Δοριάτ. Ποιον λοιπόν εκείνος νομίζει ένοχον; Τό άγνοώ, ειπεν ή κόρη. Χάρην του αδελφού μου λοιπόν άπεσπάσθης των ανθρώπων αυτών, οτινες σε άνέθρεψαν, σε έμεγάλωσαν μετά τόσης αγάπης; 'Επίτρεψόν μοι, Λουκιανή, να σοι δώσω μίαν συμβουλήν. Δέν είμαι γέρον. 'Αλλ' ή ασθένεια και ό έδυνηρός βίος κάμνουσι τά έτη μακρότερα και δίδουσι άρετήν του κόσμου πείραν. Λοιπόν, εάν δέν αγαπās πολύ τον αδελφόν μου, είναι καιρός να σταματήσης την καρδίαν σου επί της όλισθηράς κατοφερείας, εφ' ής βαίνει; διότι νομίζω ότι ό αδελφός μου δέν θα δυνηθῆ ποτε να σε καταστήση εύτυχή. Και διατί; μήπως νομίζετε ότι δέν με αγαπās. 'Ω! ως προς αυτό είναι τρελλός από έρωτα! 'Αλλά ό 'Ιωάννης, Λουκιανή, ουδένα έν τῷ κόσμῳ δύναται να καταστήση εύτυχή. Είναι πολύ έγωιστής, πολύ άπότομος. Θα σε θυσιάση βεβαίως εις την άπερίοριστον φιλοδοξίαν του, εις την άκαίασχετον επιθυμίαν του να αποκτήση πλούτον. Και μήπως δέν δύναμαι να συμμερισθώ και εγώ την φιλοδοξίαν του ταύτην, και να τον βοηθώ εις πραγματοποίησιν των πόθων και όνειρων του! 'Οχι! είναι αδύνατον, απήντησεν ό νέος, κυριευθείς υπό άκραπότητος ταραχής. Σὺ! τόσον ώραία, τόσον αγαθή, τόσον άγνή, σὺ, Λουκιανή, με τοιαύτας άρετάς δέν δύνασαι δέν πρέπει να γείνης σύζυγος του 'Ιωάννου Μομφάγερ. (άκολουθεί)